

مشکلات و موانع تولیدات کشاورزی

مشکلات و موانع اصلی تولیدات کشاورزی مربوط می شود به قوانین جهاد کشاورزی که قوانین بسیار قدیمی و پیچیده هستند و اصلا با روش های نوین کشاورزی سازگاری ندارند. این قوانین به حدی شدید هستند که عملا از هرگونه تولیدی که نیاز به مجوز داشته باشد جلوگیری می کند و اینطور به نظر می رسد که این قوانین به شکلی طراحی شده اند که کسی دنبال تولیدات کشاورزی نیاید. موانع تولیدات کشاورزی را می توانیم به چند بخش زیر تقسیم کنیم:

۱- موانع تولیدات گلخانه ای

۲- موانع تولیدات باغی و درختان

۳- موانع تولیدات مزارع

۱- موانع تولیدات گلخانه ای: قوانین ایجاد گلخانه بسیار سخت است و کسی با این قوانین سخت نمی تواند گلخانه ایجاد کند. قوانین و شرایط مجوز گلخانه کاملا بی ربط و مسخره هستند و حتی بخش هایی از این قوانین با کشت هیدرو پونیک که روشی نوین در کشاورزی است در تضاد قرار دارد و این قوانین مسخره و بی خود راه ایجاد گلخانه های جدید را بسته است. حال این قوانین مسخره و مضحک را با هم بررسی می کنیم.

قانون الف) حداقل سطح صدور پروانه تأسیس گلخانه گل، گیاهان، زینتی و صیفی جات ۳۰۰۰ متر مربع می باشد و برای سطح های کمتر از آن به هیچ عنوان پروانه تأسیس صادر نخواهد شد.

این قانون مسخره جهاد کشاورزی عملا یعنی اینکه هیچ کس گلخانه کوچک نزند و یعنی اینکه از ایجاد گلخانه های کوچک جلوگیری می کنیم در حالیکه باید از ساخت گلخانه های کوچک حمایت بشود و تعداد آنها گسترش یابد. این قانون یعنی اینکه ما از افزایش تولید محصولات گلخانه ای و افزایش رقابت بین آنها جلوگیری می کنیم. همین گلخانه های کوچک در آینده و با افزایش درآمد به گلخانه های بزرگتر تبدیل می شوند. همین گلخانه های کوچک بخشی از تولید محصولات را انجام می دهند. این قانون جهاد کشاورزی حتی علم ریاضی را هم نقض می کند. فکر می کنید چه فرقی دارد اگر یک گلخانه ۳۰۰۰ متری داشته باشیم یا سه گلخانه ۱۰۰۰ متری داشته باشیم یا ۶ گلخانه ۵۰۰ متری داشته باشیم:

یک محاسبه ساده و راحت	$3000 = (3 \times 1000) = (6 \times 500)$
-----------------------	---

با یک محاسبه ساده می بینید که به همان حجم از تولید گلخانه ای می رسیم. این در حالی است که بیشتر اشخاص توان مالی اولیه برای تولید گلخانه بزرگ را ندارند ولی می توانند گلخانه کوچک را ایجاد کنند و با افزایش درآمد گلخانه خود را بزرگتر کنند یا گلخانه های دیگری بسازند. از طرف دیگر اگر کسی چنین پولی برای ساخت گلخانه به این بزرگی داشته باشد چرا بیايد گلخانه ایجاد بکند مگر مریض است به سادگی می تواند طلا، خانه یا زمین بخرد چرا بیايد سراغ گلخانه و برای خود دردسر ایجاد کند؟ مسئله اینجاست که شما می گوید حتما باید بزرگ باشد تا به اندازه ۳۰۰۰ متر تولید داشته باشد ولی در این حالت تعداد گلخانه های ایجاد شده کم خواهد بود و اگر این قانون را برداریم می توانیم تعداد گلخانه های بیشتری (ده ها برابر تعداد فعلی) داشته باشیم.

شما در نظر بگیرید از یک جامعه آماری کوچک بین ۱۰۰ نفر، شاید دو نفر بتوانند چنین گلخانه بزرگی ایجاد کنند (تازه اگه بخواهند گلخانه ایجاد کنند) این یعنی $2 = 6000 \times 3000$ شش هزار متر مربع تولید گلخانه ای که بسیار کم است و اصلا جنبه رقابتی ایجاد نمی کند در حالیکه از

بین این صد نفر حداقل ۵۰ نفر می توانند گلخانه ۵۰۰ متری ایجاد کنند این یعنی $50 \times 500 = 25000$ بیست و پنج هزار متر مربع تولید گلخانه ای که بسیار بیشتر از حجم تولید قبلی است و با توجه به تعداد بیشتر گلخانه ها جنبه رقابتی بیشتری هم ایجاد می کند.

نتیجه می گیریم قانون ۳۰۰۰ متر مربع باید به ۲۰۰ متر مربع کاهش یابد.

قانون ب): نتیجه آزمون آب و خاک از شرکت های معتبر (نمونه برداری آب و خاک باید با نظارت کارشناس باغبانی شهرستان انجام و به آزمایشگاه ارسال گردد)

این قانون مسخره می گوید که باید خاک و آب شما آزمایش شود. این در حالی است که در گلخانه های هیدروپونیک اصلا از خاک استفاده نمی شود. حتی برای عملکرد بهتر و جلوگیری از ورود آفت ها و آلودگی ها بر روی خاک سیمان یا نایلون و یا کاشی کشیده می شود. حال شما خاک را آزمایش بکنید یا نکنید چه فایده ای دارد وقتی از خاک استفاده نمی شود. همچنین آب به صورت مستقیم استفاده نمی شود بلکه محلول غذایی درست می شود و آن محلول غذایی برای گیاهان استفاده می شود که فیلتر ورودی به دستگاه محلول ساز عناصر هرگونه ناخالصی آب ورودی به دستگاه را تصفیه و جدا می کند. همچنین دستگاه میزان عناصر را مناسب با بازی بودن و یا اسیدی بودن آب تغییر می دهد. همچنین لامپ یووی موجود در ورودی و خروجی دستگاه محلول ساز آلودگی ها را از بین می برد. بنابر این آلودگی و سختی آب اهمیتی ندارد پس برای چه باید آزمون خاک و آب گرفته شود.

نتیجه میگیریم قانون مربوط به آزمایش آب و خاک بسیار قدیمی است و باید فوراً برداشته شود و جهاد کشاورزی نباید کاری با خاک و آب داشته باشد بلکه وزارت بهداشت باید هر ماه نمونه هایی از محصولات را آزمایش کند.

قانون ج): نحوه تأمین آب مورد نیاز گلخانه که باید حتماً یکی از این موارد باشد: چاه، قنات یا چشمه، کانال یا رودخانه.

این قانون می گوید که آب مصرفی گلخانه باید حتماً یکی از این سه مورد باشد. درحالیکه در کشت هیدروپونیک از آب استفاده نمی شود بلکه محلول آماده عناصر توسط تانکر بصورت ماهانه تحویل گلخانه می شود. همچنین در کشت هیدروپونیک شما وقتی از کوکوپیت و موادی مانند آن استفاده می کنید دو بار محلول ریزی در هر ماه برای گیاهان کافست و کلا مصرف محلول شما خیلی پایین می آید. برای مثال در این حالت برای ۱۰۰ متر مربع یک دبه محلول عناصر کافست همچنین نصف همین یک دبه محلول از زیرش درآمده و توسط لامپ یووی ضد عفونی شده و دوباره به مخزن بازگردانده می شود که یعنی نصف یک دبه برای ۱۰۰ متر مربع استفاده می شود.

نتیجه میگیریم این قانون باید برداشته شود و جهاد کشاورزی باید با نحوه تأمین مایع مورد نیاز گیاه حالا چه آب باشد و چه محلول عناصر کاری نداشته باشد. تنها باید برگه ای به امضا برسد که براساس آن جهاد کشاورزی هیچگونه تعهدی در مورد تأمین مایع مورد نیاز گیاهان ندارد و خود شخص مسئول است و باید مایع مورد نیاز گیاهان را تأمین کند.

قانون د): حداکثر EC آب مجاز برای گلخانه سبزی و صیفی ۲۰۰۰ میلی موس می باشد.

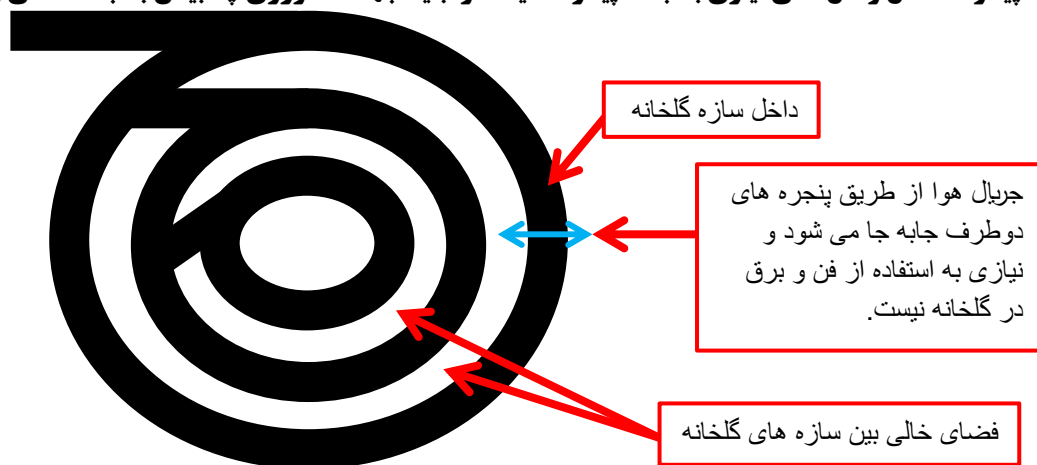
EC را هدایت الکتریکی یا میزان شوری آب نیز می نامند. EC به میزان املاح موجود در آب بستگی دارد، هرچقدر این املاح بیشتر باشد، EC یا شوری افزایش می یابد. همانطور که گفتیم در کشت هیدروپونیک آب به صورت مستقیم استفاده نمی شود بلکه محلول غذایی درست می شود و آن محلول غذایی برای گیاهان استفاده می شود که فیلتر ورودی به دستگاه محلول ساز عناصر هرگونه ناخالصی آب ورودی به دستگاه را تصفیه و جدا می کند. همچنین دستگاه میزان عناصر را مناسب با بازی بودن و یا اسیدی بودن آب تغییر می دهد. همچنین لامپ یووی موجود در

ورودی و خروجی دستگاه محلول ساز آلودگی ها را از بین می برد. بنابر این EC محلول بصورت کامل تنظیم می شود و نیازی به آزمایش نیست. محلول آماده عناصر توسط تانکر بصورت ماهانه تحویل گلخانه می شود و تنها معتبر بودن سازنده محلول عناصر کافیت.

نتیجه می گیریم این قانون باید برداشته شود و جهاد کشاورزی باید با EC کاری نداشته باشد. قبلا هم این موضوع را ذکر کردیم وقتی آبی وجود ندارد چطور می توان EC آب را محاسبه کرد.

قانون ح): زمین محل احداث گلخانه حتی الامکان باید به شبکه اصلی گاز و جاده های اصلی نزدیک باشد.

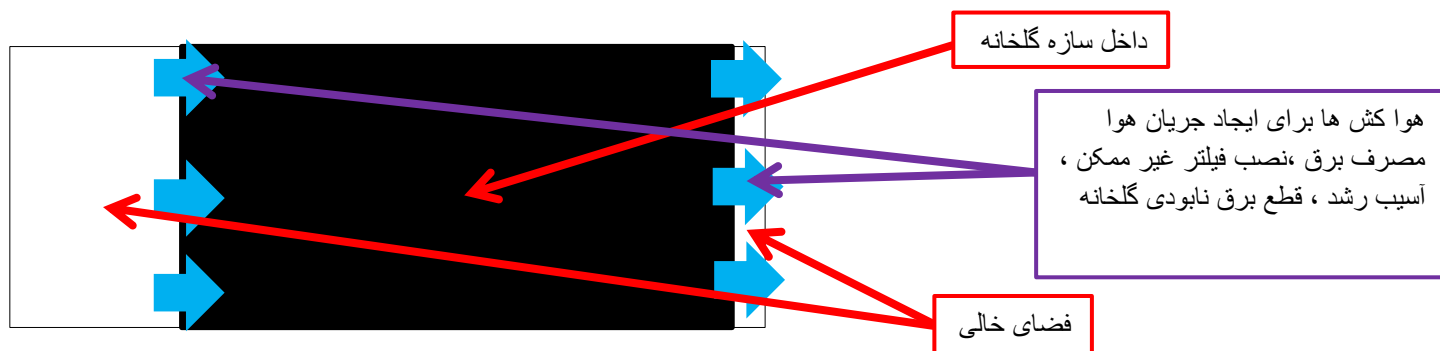
در گلخانه های پیشرفته امروزی حتی نیازی به گاز وجود ندارد و با برق و حتی صفحات خورشیدی کل عملکرد گلخانه را تنظیم می کنند و حتی در ساختار لاکپشتی حلزونی به برق، فن، بخاری برقی و تنظیم کننده آب و هوا هم نیازی ندارند و یا در فصول سرد می توانند فعالیت گلخانه را متوقف کنند و از اواخر اسفند فعالیت خود را شروع کنند. همچنین با توجه به پیشرفت ها در حمل و حرکت هوایی روی سیم و تجهیزات پیشرفته حمل و نقل حتی نیازی به جاده پیشرفته نیست و نباید جهاد کشاورزی چسبیدن به جاده اصلی را اجباری بداند.

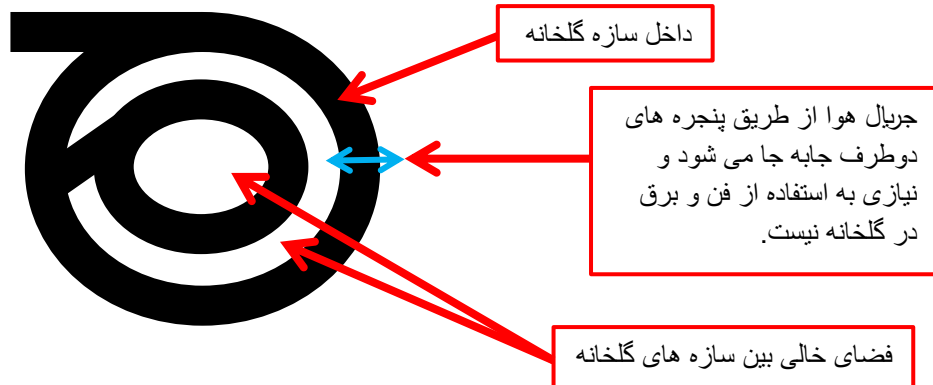
نتیجه می گیریم این قانون باید برداشته شود تا بخشی از مشکلات تولید کشاورزی برطرف شود و در مسیر تولید سنگ اندازی صورت نگیرد و جهاد کشاورزی با گاز و برق و جاده گلخانه کاری نداشته باشد. مسئول گلخانه خودش باید فکر اینها را بکند و روش مناسب خودش را بکار بگیرد و جهاد کشاورزی نباید روش های قدیمی و منسوخ شده را تحمیل کند.

قانون های خ ی): حداکثر ۸۰٪ مساحت زمین بعنوان سطح گلخانه در نظر گرفته می شود. نقشه زمین و سازه گلخانه که در آن ارتفاع، عرض، و طول، ترکیب گلخانه و وضعیت هندسی، فیزیکی سازه به شکل کاملا مشخص باشد

این قانون می گوید شما ۲۰ درصد بقیه زمین را آن هم یکجا باید در گوشه ی زمین قرار دهید و از آن برای کارهای دیگر استفاده کنید و بیشتر از ۸۰ درصد زمین را نمی توانید گلخانه بکنید. کاری که جهاد کشاورزی می خواهد به شکل زیر است که عملا بسیار پرمصرف و هزینه بر است و کنترل آفات در آن غیر ممکن می باشد. که این ساختار در کشور های پیشرفته مانند روسیه منسوخ شده است.

اما گلخانه های جدید و پیشرفته امروزی به شکل های مختلفی ساخته می شوند و نباید گلخانه دار به شکل خاصی از ساختار گلخانه مجبور شود برای مثال می توان به ساختار لاکپشتی حلزونی اشاره کرد که بخشی از شکل آن نمایش داده می شود.

نتیجه می گیریم این قانون باید برداشته شود تا بخشی از مشکلات تولید کشاورزی برطرف شود و در مسیر تولید سنگ اندازی صورت نگیرد و جهاد کشاورزی نباید با درصد و ساختار گلخانه کاری داشته باشد.

